

Lyžiarsky výcvik

Začalo sa to sobotou, keď som bol ráno na hokejovom zápase. Nešiel som so spolužiakmi autobusom, lebo som potreboval odohrať zápas. Vyhrali sme 8:1. Po zápase som sa ponáhľal zbaliť, lebo som sa tešil na lyžiarsky. Viezli ma rodičia autom. Cesta bola dlhá, ale plynulá. Trvala nám 3 a pol hodiny. Keď sme prišli, išli sme hneď ku svahu za spolužiakmi, ktorí už lyžovali. Teda, šliapali svah, aby sa mohli kúsok spustiť a učiteľka ich potom zaradila do skupiny. Ja som iba dostal dres do prvej skupiny, lebo viem dobre lyžovať a pani učiteľka mi verila. Potom sme sa s rodičmi vrátili k hotelu, ja som sa s nimi rozlúčil a čakal som na spolužiakov. Vrátili sa zo svahu, išlo sa na večeru a po večeri sme si išli vypočuť organizačné veci do pingpongovej miestnosti. Keď učitelia dorozprávali, mali sme 2 hodiny voľno, od siedmej do deviatej. Na ďalší deň a aj po celý týždeň bol budíček o 7:30 a raňajky o 8:00 hod., ale my sme väčšinou vstávali o siedmej. Okrem dvoch dní, keď sme vstavali skôr aby sme si pozreli našich hokejistov na olympiáde. Po raňajkách sme mali hodinu na prezlečenie do lyžiarskych vecí. Lyže a lyžiarky sme mali odložené v lyžiarni pri svahu, od chaty to bolo asi 800m. Moje miesto v jednotke sa aj potvrdilo. Lyžovalo sa od 9:30 do 12:30 hod., potom sme išli spať na hotel na obed. Po obede bol rovnaký program ako ráno. Prezliekli sme sa a išli lyžovať do 16:00 hod. Celé by som to zhodnotil, ako super týždeň. Bola zábava, hrávali sme karty, najviac ma bavil Kent, hlavne, keď som hral s Miškou, lebo sme stále vyhrávali.

Pingpong s hudbou ma tiež bavil, ale lyžovanie bolo najlepšie. Robili sme rôzne cvičenia, či už s alebo bez paličiek. Na pome sme s kamarátmi robili blbosti. Prvý čo išiel zapichol svoje paličky a tí za ním ich vytiahli a zapichli na iné miesto. Vo štvrtok mali byť preteky, ale počasie nám to skazilo. Na tie preteky som sa tešil celý týždeň. Celkom som si veril na výhru, škoda! Ten deň sme boli iba na izbách, nelyžovali sme. Ale aj tak bola sranda. V piatok sme si zbalili lyže, kufre a išlo sa domov. Cesta bola dlhá. Počas prestávky na „benzínke,, sme si nakúpili sladkosti a dostali sme obedové baličky.

Konečne sme dorazili ku škole, vybalili sme si kufre, lyže a čakali na rodičov. Ja som ešte išiel na hokejový tréning, bolo to namáhavé, ale keď som chcel odohrať najbližší zápas, musel som ísť. Vyhrali sme!